

кїй-а образъ и за знакъ на господный-а кръстъ; — облича дрехъ-тѣ на дѣховна-та радость; — опаска са съ сила-тѣ на истина-та, за да усмърти тѣло-то и поднови дѣшъ-тѣ; — покрива са съ шапкъ-тѣ на надежда-та за спасеніе и съ покривало-то на послушаніе-то; — зема дрехъ-тѣ на спасеніе-то а тѣй сѣщо и щитъ-а на правда-та; — обѣва обѣщъ-тѣ, да е готовъ да проповѣдва евангеліе-то за миръ; — зема дѣховный-а мечъ, кой-то е вожіе-то слово,“ и най послѣ: „нашїй-а братъ обрѣчи са на великїй-а ангелскїй образъ, и наорѣжава са съ сичко-то оръжіе въ името на отца, сына и сватаго дѣха.“ Но кога-какъ трѣгне да мѣ облече нѣкожъ дрехъ, обрѣща са къмъ братїѣ-тѣ, и ги моли: „да речемъ за него: господи помилуй.“

Тогава старѣшина-та дава кръстъ-а на новїй-а калѣгеръ въ дѣснѣ-тѣ рѣкъ съ молитвъ, въ коуж-то мѣ споманѣва дѣмы-тѣ господны: „рече господь, ако иска нѣкой да иде подирѣ ми, нека са отрече отъ себе-си, и да земе кръстъ-а си, и да дойде подирѣми,“

Той мѣ дава и запаленъ свещь, съ коуж-то трѣба да стои предъ спасителевъ-тѣ иконѣ въ тражнїе-то на лютерїа-та, догдѣ са не причасти, и пакъ мѣ рѣква: „рече господь: тѣй да скѣти вашїй-а скѣтъ предъ человекъ-тѣ, да видѣтъ ваши-тѣ добры дѣла и да славѣтъ отца кашаго, кой-то е на небеса-та.“

Като облече съскѣмъ новаго калѣгера, помола са Богъ да введе новаго слѣжителя своего въ дѣ-